

Planul lui Dumnezeu

Planul lui Dumnezeu

Planul de salvare al lui Dumnezeu prezentat in cinci etape din eternitate in eternitate

"Dar stim ca toate lucrurile lucreaza impreuna spre bine pentru cei care il iubesc pe Dumnezeu, pentru cei care sunt chemati potrivit planului Sau".

"Pentru ca pe aceia pe care l-a cunoscut dinainte, l-a si randuit dinainte sa fie asemenea Fiului Sau, pentru ca El sa fie Cel intai nascut intre multi frati."

"Iar pe cei pe care l-a randuit dinainte, pe acestia l-a si chemat; si pe cei pe care l-a chemat, pe acestia l-a si indreptatit; iar pe cei pe care l-a indreptatit, pe acestia l-a si glorificat. " Romani 8. 28 - 30

1. Siguranta divina.

Dar stim

Planul lui Dumnezeu de salvare cuprinde toate perioadele de timp, el se intinde de fapt din eternitate in eternitate. El este desfasurat concis in cateva versete din Biblie in Romani 8 (versetele 28-30). Acest plan insa nu cuprinde pe toti oamenii, ci el se refera la o grupa speciala de oameni si anume la cei " ce iubesc pe Dumnezeu". Cine sunt acestia ? Ei sunt poporul Sau, copiii lui Dumnezeu, nascuti din El si prin Duhul Sau. Ei savureaza promisiunea divina, siguranta divina:"Dar stim ca toate lucrurile lucreaza impreuna spre bine pentru cei care il iubesc pe Dumnezeu, pentru cei care sunt chemati potrivit planului Sau" (Romani 8,28).

Pavel motiveaza aceasta siguranta, despre care vorbeste, aducand ca argument statornicia (soliditatea) planului etern a lui Dumnezeu pentru salvarea celor ce sunt ai Sai, asa cum se explica in versetele ce urmeaza in acest capitol (versetele 29,30). Aceste locuri din text, deosebit de importante fac obiectul studiului nostru in continuare.

Intentia apostolului scriind aceste cuvinte, a fost ca noi sa putem invata sa vedem totul in lumina planului lui Dumnezeu si sa privim, raportand totul la inaltimea gandurilor si planurilor Lui eterne. Aceasta este motivatia sigurantei pline de bucurie: "Dar stim ." Siguranta noastra se bazeaza pe faptul ca suntem constienti de ceea ce este si face Dumnezeu pentru noi.. Expresia "stim" apare foarte des in Noul Testament, atat in Epistolele lui Pavel cat si in cele ale lui Ioan. Expresia indica perspectiva copiilor lui Dumnezeu - prin ungerea de catre Cel Sfânt - in lucrurile lui Dumnezeu. (" . si stiti toate." 1.Ioan 2,20)

Aici in Romani 8, cuvintele sunt scrise in versetul 28 "Dar stim ." in contrast cu "noi nu stim ." din versetul 26. Aceasta siguranta divina care ne orienteaza privirea inainte, ne indreapta atentia spre planul etern al lui Dumnezeu, in contrast cu sentimentele noastre nesigure in mijlocul unei creatii care ofteaza. Toate lucrurile lucreaza spre bine

Ce stim deci acum? Ceea ce stim acum este faptul ca toate lucrurile lucreaza spre binele acelora care au un loc in aceste planuri eterne si care au fost chemati in mod corespunzator acestora. Caci Dumnezeu este cel ce hotaraste mersul tuturor lucrurilor. El are toate lucrurile in mana Sa. Nu poate fi nimic care sa modifice sau sa intervina in schimbarea planurilor Sale. El este deasupra lucrurilor vazute. El foloseste lucrurile vazute care ne inconjoara si care probabil ne infricosoaza, ca scena pe care se realizeaza planurile Sale.

Intentia Sa eterna se deruleaza si totul se desfasoara pentru ca aceasta sa se adevereasca. Toate lucrurile trebuie sa lucreze spre bine, chiar daca aparent, totul se desfasoara gresit. Impreuna cu Domnul Isus Hristos, Dumnezeu ne va darui totul (Romani 8.32). Ele sunt ale noastre, ele ne stau la dispozitie. Fie ca sunt slijitori ai lui Dumnezeu, fie lumea, fie viata, fie moartea, fie cele prezente, fie cele viitoare, toate sunt ale noastre (1Corinteni 3.22).Si nici unul din aceste lucruri nu ne poate desparti de dragostea lui Dumnezeu care este Isus Hristos, Domnul nostru (Romani 8.39).

Nimic nu poate opri pe Dumnezeu in implinirea planurilor Sale eterne de dragostesi nimic nu ne poate rapi siguranta dragostei Lui.

In afara de aceasta, noi nu suntem doar obiectele pasive ale dragostei Sale. Nu se spune aici ca toate lucrurile lucreaza spre binele celor care sunt iubiti de Dumnezeu (desi asa este). Dimpotriva ceea ce se spune aici este cu mult mai mult : " Caci stim ca toate lucrurile lucreaza spre binele celor care iubesc pe Dumnezeu". Deci aici accentul este mai mult pe dragostea noastra fata de Dumnezeu,in timp ce la sfarsitul capitolului 8 din Romani, este accentuata dragostea lui Dumnezeu fata de noi. (nimic nu ne poate desparti de dragostea lui Dumnezeu si a Domnului Hristos).

Daca deci, suntem crestini adevarati, toate lucrurile lucreaza pentru noi spre bine, pentru ca noi avem privilegiul si favoarea de a ocupa un loc in planurile de dragoste ale lui Dumnezeu.

Aceasta realitate, nu poate fi perceputa in niciun fel prin nivelul practic al credintei noastre. Dar Dumnezeu asteapta de la noi o constienta crescanda privind locul pe care El ni l-a daruit si a relatiei minunate in care ne-a adus. Daca avem o intelegere clara a pozitiei in care Dumnezeu ne-a ridicat in Domnul Hristos, inimile noastre se vor umple din ce in ce mai mult cu dragoste si recunostinta. Vom corespunde intr-o masura mai mare relatiei pe care o avem cu Tatal nostru si vom raspunde dragostei Lui.

Si astfel vom cunoaste tot mai bine, ca Dumnezeu conduce toate lucrurile intr-un astfel de mod ca acestea sa lucreze spre bine.

Toate lucrurile sunt subordonate planului Sau divin de salvare , care a inceput cu alegerea Sa si se termina cu Gloria Sa. Aceasta va intari credinta noastra, va face sa creasca increderea noastra si va inviora nadejdea noastra.

2. Drumul salvarii

Pe aceia pe care ii iubeste Dumnezeu.

Cand eram pacatosi, aveam nevoie de o schimbare fundamentala in relatia noastra cu Dumnezeu. Biblia numeste aceasta nastere din nou (Ioan 3). Noi a trebuit sa fim transformati din cei ce urasc pe Dumnezeu in cei ce iubesc pe Dumnezeu si sa fim adusi intr-o noua relatie cu El. De cand suntem mantuiti, suntem in relatia cu Dumnezeu, copii si fii ai lui Dumnezeu si in acelasi timp frati ai Domnului Isus.

Expresia " cei care iubesc pe Dumnezeu", caracterizeaza noua relatie pe care cei credinciosi o au cu Dumnezeu si Tatal lor. Pentru ca acest lucru sa fie posibil, ei au primit o natura noua, natura dumnezeiasca, care iese in relief prin dragoste.

Atat pozitia noastra inaintea lui Dumnezeu, cat si relatia noastra cu El, trebuiau sa fie transformate radical. Cand aceasta transformare a avut loc, cand deci ne numim copii ai Dumnezeului cel Viu, ne putem intreba plini de uimire : Ce intentioneaza Dumnezeu cu toti acestia? Care sunt planurile lui Dumnezeu cu cei pe care i-a adus in aceasta noua relatie cu El si cu Fiul Sau iubit?

Am putea oare sa acceptam ideea ca am fost adusi la Dumnezeu printr-o intamplare? Nu ! Dumnezeu, urmareste dela inceput un tel cu privire la aceia pe care ii iubeste. Exista un plan absolut sigur, pe care Dumnezeu il are in vedere, pentru ca El ne-a iubit intai.

Intentia lui Dumnezeu

Romani 8 ne transmite acest plan a lui Dumnezeu. Cresinii pot vedea totul din perspectiva eternitatii. Ei sunt pe drumul spre glorie si tot ceea ce intampina ei pe acest drum, lucreaza spre binele lor. Aceasta contribuie la atingerea telului. In lumina intentiei eterne a lui Dumnezeu totul arata altfel. Intreaga greutate este asezata pe planul divin de salvare. Cand Apostolul vorbeste despre:"acei ce iubesc pe Dumnezeu", se grabeste sa adauge:"acei ce sunt chemati potrivit planului Sau". Aceste doua elemente apartin unul altuia. Daca noi iubim pe Dumnezeu si ii putem spune "Ava, Tata", aceasta nu este realizarea noastra, ci lucrarea lui Dumnezeu. Aceasta are a face cu intentia Lui si cu chemarea Lui. Este o initiativa eterna a lui Dumnezeu. Pentru a implinii planul Sau de salvare, El avea nevoie nu doar de decizia Sa proprie, ci si de chemarea Sa proprie.

Acum deci, care este de fapt drumul providential al salvarii? Care sunt treptele acestui plan divin? Romani 8 ne arata urmatoarele cinci trepte:

Prestiinta lui Dumnezeu.

Hotararea dinainte a lui Dumnezeu.

Chemarea lui Dumnezeu.

Indreptatirea

Gloria.

Se incepe cu alegerea divina a lui Dumnezeu si se termina cu gloria eterna. Dumnezeu i-a ales pe ai Sai inainte de timpurile eterne si prin chemarea Sa si prin indreptatirea care era necesara, El ii aduce in glorie, unde le acorda plinatate de bucurii.

3. Prestiinta lui Dumnezeu

Placerea Lui erau copiii oamenilor

Aceste versete din Romani 8 ne permit o o privire in planurile lui Dumnezeu, desi in Epistola catre Romani, tema principala nu o reprezinta aceste planuri. Ceea ce iese in relief in Epistola catre Romani este raspunderea omului (traind intai in pacat, apoi traind pentru Dumnezeu in Isus Hristos). Pare insa, ca si cum Apostolul Pavel ar ridica aici un voal, pentru a ne permite o privire in ceea ce este din partea lui Dumnezeu. Aici ne sunt prezentate planurile eterne, pe care Dumnezeu le-a stabilit independent de pozitia omului si netinand seama de responsabilitatea omeneasca. Ceva mai tarziu, gasim in Noul Testament - in Epistola catre Efeseni - o prezentare detaliata a acestor planuri eterne pe care Dumnezeu le-a desfasurat in si prin Fiul Sau, Domnul Isus Hristos.

Prestiinta este prima parte din telul lui Dumnezeu. Prestiinta lui Dumnezeu este un aspect al atotstiintei Sale. Omul trebuie sa-si insuseasca ceea ce stie si el face aceasta cu ajutorul informatiilor pe care le primeste. Suntem in posesia cunostintelor noastre, abea dupa ce ne-am informat la altii, prin masmedia, sau alte medii de informare. Dumnezeu insa, stie totul deja dinainte, inainte de a avea loc evenimentul, chiar inainte de a exista oamenii. Cunoasterea lui Dumnezeu nu este limitata in functie de timp - ea depaseste timpul - la fel cum Dumnezeu insusi este deasupra timpului. El stie dinainte ce urmeaza sa se intample (cum urmeaza sa se desfasoare evenimentele). El anunta sfarsitul de la inceput. " ... din timpuri stravechi, cele nefacute inca ..." (Isaia 46.10)

Ales in Hristos

Prestiinta lui Dumnezeu are si un caracter activ. Ea nu consta numai in cunoasterea a ceea ce se va desfasura (ce va fi), ci si in ceea ce stabileste El si se va desfasura (va avea loc). Aceasta prestiinta lasa urmele ei in cursul evenimentelor. Ea este in legatura cu suveranitatea lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a cunoscut mai dinainte pe ai Sai si i-a ales mai dinainte pentru ai face placuti in Cel Preaiubit.

Suntem alesi dinaintea oricarui timp,

Dupa buna placere a lui Dumnezeu,

Pusi in numarul Tau, Cel Preaiubit.

Duhul Tau locuieste in noi toti.

Noi vom mosteni cu Tine Doamne,

la plinirea timpului,

Spre lauda gloriei Tale.

De aceea Scriptura ne arata ca prestiinta lui Dumnezeu este in legatura cu insusi Salvatorul. Ea este in legatura stransa cu persoana si lucrarea Domnului nostru Isus Hristos. El a fost dat conform planului hotarat al lui Dumnezeu si dupa prestiinta lui Dumnezeu. El a fost de fapt cunoscut, inainte de intemeierea lumii, ca Miel al lui Dumnezeu (Fapte 2,23 ; 1 Petru 1,20).

Prestiinta este aici in Romani 8, in legatura cu hotararea mai dinainte a sfintilor: " Pentru ca pe aceia pe care i-a cunoscut dinainte, i-a si randuit dinainte ".

Hotararea mai dinainte merge ceva mai departe decat alegerea mai dinainte, dupa cum vom vedea la studiul acestor doua expresii in Efeseni 1,4,5.

4. Hatararea mai dinainte

Oameni peste care se odihneste harul lui Dumnezeu

In Efeseni 1 gasim alegerea mai dinainte in versetul 4 si hotararea mai dinainte in versetul 5. Cand Dumnezeu ne-a ales mai dinainte de intemeierea lumii, El a avut in gand sa ne aseze in pozitia de "sfinti si fara pata inaintea Sa". Noi aveam nevoie de o natura noua care sa fie in concordanta cu Fiinta Sa, atat cu Sfintenia Sa, cat si cu Dragostea Sa. Caci Dumnezeu este Lumina si El este Dragoste. Acest privilegiu ne-a fost acordat in nasterea din nou. Apoi ceea ce urmeaza este ca avem mai dinainte hotarata "infierea prin Isus Hristos pentru Sine Insusi, dupa buna placere a Voiei Sale. Aceasta explica clar faptul ca hotararea mai dinainte este insotita de binecuvantarea respectiva. In vreme ce alegerea mai dinainte este in legatura cu infierea, hotararea mai dinainte are de-a face cu obtinerea filiatiei. Crestinii nu sunt numai copii ai lui Dumnezeu ci si Fii ai lui Dumnezeu. Cat timp am fost in carne (trup), noi nu am putut fi recunoscuti ca fii ai Sai. A fi copil al lui Dumnezeu este, am putea spune o conditie de baza pentru a putea aparea in prezenta Lui. Pe deasupra Dumnezeu ne-a daruit pozitia de fii, prin binecuvantarea deosebita a infierii.

Suntem acum partasi Fiului lui Dumnezeu, care a devenit Om, pentru a ne mantui si a ne duce la Dumnezeu. Prin Domnul Isus Hristos suntem inaintea lui Dumnezeu fii pentru El, fii de care Dumnezeu are placere.

Aceasta este clar in legatura cu ce am citit in Romani 8: Dumnezeu ne-a hotarat dinainte" sa fim asemeni chipului Fiului Sau, intre care El este intaiul nascut intre multi frati" (versetul 29).

Acesti frati poarta chipul Sau si reflecta gloria Sa. Aceasta binecuvantare deosebita ne putea fi acordata numai ca rezultat al hotararii mai dinainte, emisa in mod providential, urmare a unei decizii ce putea fi emisa spre binecuvantare, chiar inainte de intemeierea lumii.

Pe de alta parte vasele maniei si-au pregatit singure in timpul vietii lor distrugerea (Romani 9.22).

Chemarea la gloria lui Dumnezeu

Intelegem ca aceasta hotarare mai dinainte a fost necesara si pentru faptul ca locul omului firesc este pe pamant."Cerurile sunt cerurile Domnului, dar pamantul L-a dat fiilor oamenilor." Psalmul 116,16.

Acum insa un Om a fost mutat in cer, in gloria lui Dumnezeu pentruca El L-a glorificat pe Dumnezeu pe pamant (Ioan 13.31,32; 17.4,5; Faptele Apostolilor 7.25,26). Dar acest Om, Omul Isus Hristos, nu este singur acolo, El are frati, El are comostenitori. El este unit cu o multime de fii si in mijlocul lor el este Intaiul nascut. Aceasta inseamna ca El are intre ei primul loc, El este unit cu ei, dar stralucind cu totul in fata lor.

Aceasta este intentia lui Dumnezeu. El ne acorda binecuvantarea infierii. El doreste sa ne faca asemenea chipului Fiului Sau iubit si sa ne mute cu El in aceeasi glorie cereasca.

Dumnezeu ne-a adus in aceasta pozitie cu totul noua, care depaseste cu mult binecuvantarile lui Adam din gradina Eden. De acum avem favoarea sa ne adresam lui Dumnezeu cu "Ava,Tata "(Romani 8,15;Galateni 4,6). Aceasta relatie cu Tatal este o roada a lucrarii de rascumparare a Fiului, Cel care inviat, ne numeste fratii Sai (Psalmul 22.22;Ioan 20.17). Noi vom fi totusi desavarsit asemanatori Chipului Fiului lui Dumnezeu, abia atunci cand El va apare ca Mantuitor al nostru, pentru a transforma trupul nostru smerit in aceeasi forma a trupului Sau de glorie (Filipeni 3.20,21). De aceea filiatia noastra este in prezent inca obiectul unei sperante vii. Asteptam plini de dor desavarsirea filiatiei noastre, mantuirea trupului nostru (Romani 8.23).

Asadar ultimul tel al hotararii mai dinainte cu privire la noi este gloria viitoare, desi Domnul Hristos a intrat deja acolo si noi suntem mutati deja in El acolo. Totusi gloria este ultimul pas in planul de salvare, asa cum ni se arata in Romani 8. Acest gand este confirmat in Efeseni 1, unde hotararea mai dinainte esre amintita nu numai ca fundament al infierii noastre, ci si ca fundament al gloriei viitoare, pe care noi o vom mosteni. Noi suntem atat fii, cat si mostenitori. In Domnul Hristos, noi am dobandit " o mostenire", noi cei care suntem hotarati mai dinainte dupa decizia Aceluia care face toul dupa sfatul Voiei Sale (Efeseni 1.1). Ce pozitie avem ca rezultat al acestei hotarari divine emisa mai dinainte!

In gloria cereasca vom fi inconjurati de Tatal si Fiul pentru eternitate ca fii ai Tatalui si ca frati ai Domnului Isus.

In afara de aceasta vom fi de fata la aparitia vazuta a gloriei lui Dumnezeu, cand Domnul Hristos va pasi in domnia Lui de o mie de ani ca Domn peste toate lucrurile.

5. Chemarea lui Dumnezeu

Chemarea in lumina Lui minunata

Ajungem acum la mijloacele si caile pentru intrarea in aceste binecuvantari, la schimbul ce trebuia sa fie realizat acum, pentruca noi sa fim capabili sa intram in aceste privilegii.

Pentruca noi sa fim inaltati in pozitia de fii si mostenitori, a trebuit sa se desfasoare multe evenimente. Intentia lui Dumnezeu era sa ne binecuvinteze, dar starea noastra cazuta Il impiedica sa faca aceasta. Noi ajunsesem pe cai ratacite, eram departe de Dumnezeu. Eram fara Hristos in lume, nu aveam nici o speranta si eram fara Dumnezeu in lume (Efeseni 2.12). Noi eram toti ca niste oi care ajunsesera departe de cale si Dumnezeu a trebuit sa ne cheme inapoi. Dumnezeu a trebuit sa ne cheme la El, caci El voia sa implineasca planul Sau. A trebuit ca noi sa fim adusi la Dumnezeu (1 Petru 3.18). acesta este nucleul chemarii. Dumnezeu ne-a chemat din intuneric la lumina Sa minunata (1 Petru 2.9). El ne-a chemat din intunericul spiritual si moral in care umblam din fire, pentru a ne duce in prezenta luminii Sale.

Tatal care ne-a invrednicit sa avem parte de mostenirea sfintilor in lumina, care ne-a eliberat din stapanirea intunericului ... (Coloseni 1.12,13). Aceasta chemare este si daruitoare de viata. Nu numai ca am fost chemati din intuneric in lumina Sa minunata, ci si de la moarte la viata. Asa cum Lazar a fost chemat din mormant, noi am fost treziti din somnul mortii spirituale in care ne aflam. Minunea chemarii consta in faptul ca cei morti aud glasul Fiului lui Dumnezeu si sunt adusi la viata (Ioan 5.24,25). Partea la care suntem chemati este viata eterna (1Timotei 6.12).

In Biblie putem gasi mai multe despre aceste lucruri. Inainte eram sclavi ai pacatului, dar acum am fost chemati la libertatea crestina (Galateni 5.13). Eram nemantuiti (2 Timotei 3.2), acum insa, suntem numiti sfinti (Romani 1.7 ; 1 Corinteni 1.2).

Traiam in necuratie, dar Dumnezeu ne-a chemat in sfintenie (1 Tesalonicieni 4.7). Noi traiam in vrajmasie cu Dumnezeu si cu oamenii, dar acum am fost chemati la pacea lui Hristos intr-un trup (Coloseni 1-9). Nu aveam nici o partasie cu Hristos, dar am fost chemati la partasia cu Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos Domnul nostru. (1 Corinteni 1.9). Nu puteam ajunge la gloria lui Dumnezeu (Romani 3.23), acum insa Dumnezeu, ne cheama in propria Sa Imparatie si propria Sa Glorie (1Tesalonicieni 2.12). Dumnezeu este Dumnezeul oricarui har, care ne-a chemat la gloria Sa eterna in Hristos Isus (1 Petru 5.10).

In general spus, aspectul pozitiv al chemarii este cel mai important: Asadar nu starea din care am fost chemati, ci binecuvantarea la care suntem chemati. Urmatoarele locuri din Scriptura ne arata acest lucru. Suntem chemati sa primim promisiunea Duhului (Faptele Apostolilor 2.39), sa castigam premiul alergarii (Filipeni 3.14), sa obtinem gloria Domnului nostru Isus Hristos (2 Tesalonicieni 2.14), sa primim mostenirea eterna (Evrei 9.15), sa mostenim binecuvantari (1 Petru 3.9). Chemarea lui Dumnezeu ne invredniceste sa primim binecuvantarile pe care El le-a pregatit pentru noi inainte de timpurile eterne. Chemarea are loc intr-un anume punct al timpului, in timp ce prestiinta lui Dumnezeu este eterna. Scopul chemarii este de a implini intentia Sa eterna. "... dupa planul veacurilor pe care L-a facut in Hristos Isus, Domnul nostru ..." (Efeseni 3.11)."El ne-a mantuit si ne-a chemat cu o chemare sfanta nu potrivit faptelor noastre, ci potrivit propriului Sau plan si harului care ne-a fost dat in Hristos Isus mai inainte de timpurile veacurilor, ..." (2 Timotei 1.9). Romani 8 ne spune de asemenea ca suntem chemati dupa intentia Sa. Asadar chemarea noastra este necesara pentru a indeplini hotararea mai dinainte a lui Dumnezeu. (Romani 8.28,30). Ea este o parte de legatura indispensabila intre intentia eterna a lui Dumnezeu si gloria eterna la care El ne-a hotarat mai dinainte. Nimeni nu este indreptatit la binecuvantarile ceresti pe care Dumnezeu le-a daruit in Domnul Isus Hristos, daca nu este chemat de Dumnezeu sa le mosteneasca.

Chemati la binecuvantari ceresti

Aceasta chemare este o necesitate independenta de caderea omului caci ea include mostenirea binecuvantarilor ceresti, care depaseste cu mult binecuvantarile pe care le-a avut Adam in gradina Eden. Este chemarea lui Dumnezeu "sus", chemarea cereasca (Filipeni 3.14; Evrei 3.1). Adam era nevinovat si el a avut paradisul pe pamant dar el nu a fost chemat sa intre in prezenta lui Dumnezeu in cer. Chemarea lui a fost in legatura cu pamantul, el nu a fost facut potrivit pentru cer. Primul om nu a purtat caracteristicile noii creatii, dreptatea si sfintenia adevarata, care duc la o separare completa de tot ceea ce conduce la rau (Efeseni 4.24). Adam a fost o creatura, care purta chipul lui Dumnezeu, dar el nu a fugit de stricaciunea care vine in lume prin pofta. El nu a fost crestin, nu a fost un partas al naturii dumnezeiesti, care refuza raul si il respinge (2 Petru 1.4). Desi el a purtat aici pe pamant chipul lui Dumnezeu, nu a fost capabil sa intre in gloria cereasca si sa fie in cer in acelasi chip al Fiului lui Dumnezeu. Acest lucru este in exclusivitate roada unei "asa de mari mantuirii" (Evrei 2.3). Ea ne-a adus mai multa binecuvantare decat aceea pe care Adam a pierdut-o atunci cand a cazut. De aceea aceasta chemare si este in legatura cu puterea salvatoare si innoitoare care era necesara pentru a ne face potriviti acestei pozitii ceresti.

Chemarea nu este fara alegere, ea este vie si plina de putere. Glasul lui Dumnezeu este datator de viata si aduce starea de nou nascut. Noul Testament vorbeste aproape totdeauna in acest fel si in acest mod despre chemare si aceasta cuprinde atat chemarea prin Evanghelie cat si actiunea lui Dumnezeu in inimile noastre, prin care noi ascultam chemarea lui Dumnezeu si credem Cuvantul Sau. Aceste doua elemente apartin unul altuia. Chemarea noastra este chemarea lui Dumnezeu care rezulta din hotararea Sa plina de har pe care a avut-o mai dinainte.(Romani 8.28-30; 2 Tesalonicieni 3.13,14; 2 Timotei 1.9; 2 Petru 1.9).

O exceptie cunoscuta de la aceasta regula este pilda sarbatorii de nunta din Matei 22, unde este accentuat caracterul exterior al chemarii. Chemarea nu este acolo in legatura cu o hotarare mai dinainte, ci acolo este mai mult in contradictie cu ea.("caci multi sunt chemati dar putini sunt alesii").

Asadar inainte de orice, chemarea lui Dumnezeu este lucrarea sa proprie. Dumnezeu este cel care ne cheama, aceasta este amintit de circa 15 ori in Noul Testament. Este chemarea Sa (Efeseni 1.18). Dar glasul sau ajunge la noi prin Fiul Sau. Dumnezeu a trimis pe Fiul Sau, Cuvantul, care era la Dumnezeu (Ioan 1.1).

Acesta este un al doilea aspect al chemarii. Este chemarea lui Dumnezeu in Hristos Isus.(Filipeni 3.14). Noi suntem chemati in Domnul si in Harul lui Hristos (1 Corinteni 7.22; Galateni 1.6). Hristos venise sa chemam pacatosi la pocainta (Luca 5.32).

Un al treilea aspect al chemarii este mijlocul prin care Dumnezeu face sa ii fie auzit glasul. Dumnezeu ne cheama prin Evanghelie (2 Tesaloniceni 2.14), care este predicata avand ca temelie lucrarea desavarsita a Fiului Sau.

6. Indreptatirea

Cum poate fi un om drept in fata lui Dumnezeu ?

Urmatorul pas care ne pregateste pentru glorie este indreptatirea. Omul pacatos trebuia sa fie declarat fara nici o vina fiind considerat drept. El trebuia sa fie facut drept, pentru a fi potrivit pentru gloria pe care Dumnezeu a pregatit-o alesilor Sai. Caci nu ii este permis nici unui om nedrept sa intre in gloria lui Dumnezeu, in lumina pura a prezentei Sale. Privind indreptatirea, este valabil acelaasi principiu, pe care l-am vazut in legatura cu chemarea : ea este parte necesara intre intentia eterna a lui Dumnezeu si gloria viitoare a lui Dumnezeu, in care se implineste aceasta intentie. Domnul nostru nu a venit sa cheme la pocainta " dreptii " (aceasta inseamna oameni care se considera pe sine drepti), ci pe pacatosi (Luca 5,32). Dar acesti pacatosi care s-au pocait, nu pot ramane pacatosi, de indata ce ei au auzit chemarea lui Dumnezeu. Ei trebuie facuti drepti. Indreptatirea este privita in Romani sub trei puncte de vedere diferite:

In primul rand indreptatirea inseamna, ca pacatosi vinovati sunt declarati liberi de pacatele lor prin sangele ispasitor al Domnului Hristos. Aceasta este o lucrare a Harului lui Dumnezeu si noi o primim ca dar al Sau. Indreptatirea nu se realizeaza prin propriile noastre lucrari, sau prin lucrarile legii, ci prin credinta in Domnul Isus Hristos. Noi suntem indreptatiti prin Harul lui Dumnezeu, prin salvarea care este in Hristos Isus.(Romani 3,20 - 4,8).

In al doilea rand, indreptatirea are mai inainte chiar o latura pozitiva, pentruca Domnul Hristos a inviat din morti. El a fost dat din cauza nelegiuirilor noastre si a fost inviat pentru indreptatirea noastra (Romani 4,25). Invierea lui dovedeste ca Dumnezeu a primit lucrarea Lui si a gasit satisfactie (multumire) deplina in ea. Noi ne punem increderea asadar nu numai in valoarea mortii Domnului Hristos, ci si in puterea invierii Lui. Obiectul credintei noastre este pe de o parte acel Unul care a murit datorita pacatului, o data pentru totdeauna, iar pe de alta parte este Dumnezeu care L-a inviat din morti si L-a glorificat la dreapta Sa. Ca rezultat al acestui fapt, avem pace cu Dumnezeu, avem acces la acest Har, in care suntem si ne odihnim in nadejdea Gloriei lui Dumnezeu (Romani 4,24 - 5,2).

In al treilea rand, indreptatirea este o " indreptatire a vietii ", bazata pe unirea cu Hristosul inviat. El este capul unei generatii noi de oameni si noi am fost facuti prin ascultarea Sa drepti - asa cum prin neascultarea unui om am devenit pacatosi (Romani 5, 18,19). Indreptatirea vietii

Acest ultim punct este foarte important. Dumnezeu ne declara drepti nu numai pentru ca pacatele noastre sunt sterse, ci si pentru ca in Hristos noi suntem o noua creatie. Dumnezeu nu ne vede mai departe ca fiind copii ai lui Adam, ca oameni firesti si pacatosi cazuti. El ne priveste ca pe acei ce sunt legati cu un Altul si anume cu Domnul cel inviat Capul unei noi generatii. Noi am murit cu Hristos si aceasta constituie sfarsitul legaturii noastre cu intaiul Adam. Acum suntem in Hristos: In Cel inviat noi avem o pozitie complet noua si o viata complet noua. De aceea indreptatirea are de a face nu numai cu faptele noastre rele, cu pacatele noastre (si aceasta se vede prin faptul ca ele nu ne mai apasa), ci si cu viata noastra, corespunzatoare naturii din care izvoraste. De aceea Romani 6,7 ne spune, ca noi am fost declarati liberi fata de pacat. Faptul ca expresia "pacat" este la singular, arata ca este vorba de natura pacatoasa, acea putere rea, care este aducatoare de fapte pacatoase sau pacate.

Noi am murit cu Hristos si astfel suntem morti fata de pacat. Dumnezeu ne priveste ca traind pentru El, in Hristos Isus Domnul nostru. In Domnul Cel inviat avem o pozitie noua in fata lui Dumnezeu si de asemenea o viata noua si amandoua sunt caracterizate printr-o dreptate desavarsita. Din acest motiv, pentru ca suntem in Hristos, pentru ca uniti cu El care este Capul unei noi generatii, nu mai exista nici o osandire impotriva noastra. " Acum dar nu mai este nici o osandire pentru cei care sunt in Hristos. Cine este cel care ar condamna ? Daca Dumnezeu insusi este Cel ce ne indreptateste, cine ar putea apoi sa emita o acuzatie impotriva noastra ?" (Romani 8,1, 33,34)

Indreptatirea se bazeaza pe moartea si invierea lui Hristos. Noi nu suntem indreptatiti prin viata desavarsita pe acest pamant a Domnului Isus Hristos, sau prin ascultarea Sa desavarsita fata de lege. Ci noi am fost indreptatiti, pentru ca am fost facuti una cu Acela care a murit si apoi a inviat. Hristos ne-a rascumparat prin moartea Sa de blestemul legii, devenind blestem pentru noi (Galateni 3,13). Moartea lui Hristos a constituit sfarsitul vietii noastre carnale si invierea Lui ne-a conferit un loc nou si o viata noua. Cu viata noastra de inviere posedam acum o indreptatire a invierii, cum s-ar putea numi, care se bazeaza pe propria inviere a lui Hristos si pe propria Sa Glorie.

Dumnezeu a lucrat in dreptate in favoarea Fiului Sau, inviindu-L din morti si inaltandu-L la dreapta Sa. Dumnezeu nu Il putea lasa printre cei morti, dupa ce a implinit lucrarea de mantuire, glorificand in mod desavarsit pe Tatal si Dumnezeul Sau. Dumnezeu L-a inviat si L-a incununat cu Glorie si Onoare. Acesta a fost un act de dreptate al lui Dumnezeu. Glorificarea Domnului Hristos in cer este raspunsul drept la lucrarea pe care Domnul Isus a facut-o aici pe pamant. (Ioan 13,31,32; 16,10; 17,4,5) Noi impartim locul si pozitia pe care Domnul Isus Hristos le-a primit de la Dumnezeu ca rezultat al favorii pe care i-a acordat-o in urma lucrarii Lui. Aceasta este esenta indreptatirii noastre. Noi suntem uniti cu El in invierea si glorificarea Sa. Dumnezeu ne-a acordat acelaasi loc pe care Domnul Hristos l-a dobandit pe drept. Dumnezeu ne vede una cu El, Dumnezeu ne vede una in El. Domnul Hristos este Capul nostru si Reprezentantul nostru. Locul Lui e locul nostru si viata Lui e viata noastra. Asa cum exprima apostolul Pavel: "Din El,(aceasta inseamna din Dumnezeu) voi sunteti in Hristos Isus care a devenit pentru noi ... indreptatire ... "(1 Corinteni 1,30) "Pe Cel ce n-a cunoscut pacat, L-a facut pacat pentru noi, ca noi sa devenim dreptate a lui Dumnezeu in El." (2 Corinteni 5,21)

7. Glorificarea

"Pe acestia i-a si glorificat."

Aceasta ne arata cum indreptatirea este in legatura cu glorificarea. Indreptatirea ne da, pe masura dreptatii, un loc in gloria lui Dumnezeu. Indreptatirea ne autorizeaza pentru gloria cereasca, pentru care noi in mod natural nu eram absolut de loc potriviti. Caci toti au pacatuit si sunt lipsiti de Gloria lui Dumnezeu (Romani 3,23). De aceea nu este de mirare ca Epistola catre Romani, accentuiază atat de puternic contrastul cu pozitia noastra actuala. Inainte eram exclusi de la Gloria lui Dumnezeu, ea era pentru noi de neatins. "Dar acum pentru ca am fost indreptatiti din credinta, avem pace cu Dumnezeu ... si ne laudam in speranta gloriei Lui" (Romani 5,12). Romani 8 formuleaza aceasta chiar la forma timpului trecut: " ... pe aceea pe care El i-a indreptatit, pe acestia i-a si glorificat " (vers. 30).

Glorificarea nu este numai o speranta, ea este ceva ce posedam deja in Hristos. Domnul Hristos cel glorificat este arvuna glorificarii noastre proprii. Dumnezeu ne vede in El si in El, El ne-a dat gloria pe care El, Omul Isus Hristos a obtinut-o pentru noi.

Sa mergem la Romani 9, unde suntem numiti "vase ale indurarii" lui Dumnezeu, pe care El le-a pregatit mai dinainte spre glorie (vers.23). Aici este consemnata o linie in trecut, aratand spre intentia eterna a lui Dumnezeu. Era intentia Lui sa ne faca una cu Fiul Sau si sa ne aduca in glorie. Era dorinta Lui sa ne introduca in cer in prezenta Lui. Scopul acestei intentii eterne este atribuirea gloriei ceresti pentru totdeauna celor ce fac obiectul Harului Sau. Planul Sau este sa ne transforme in oameni care sa poarte in Glorie chipul Fiului Sau. Si pentru aceasta El ne-a pregatit inainte de intemeierea lumii (Romani 9,23).

Privind felul cum decurge acest plan, cunoastem doua aspecte; un aspect exterior si un aspect interior. Intentia lui Dumnezeu va fi implinita in Gloria exterioara, Glorie cu care El va umple creatia Sa. Gloria Numelui lui Dumnezeu va fi vazuta de intreg pamantul, cand Domnul Hristos, ca ultimul Adam, va ocupa pozitia Sa de domnie pentru o mie de ani (Psalmul 8). Atunci creatia va fi eliberata de robia stricaciunii spre libertatea glorioasa a fiilor lui Dumnezeu. Si noi insine vom primi eliberarea trupurilor noastre si vom fi de asemenea glorificati (Romani 8, 21-23). Cei mantuiti vor fi descoperiti cu Domnul Hristos in glorie, dupa ce mai intai ei vor fi ridicati in glorie si trupul smereniei lor va fi transformat in aceiasi forma cu trupul Gloriei Lui (Filipeni 3,21 ; Coloseni 3,4).

Gloria Lui va fi apoi vazuta si admirata in ei. (2Tesalonicieni 1.10). Asa cum primul Adam nu a fost singur, ci impreuna cu Eva, guvernand peste prima creatie, tot asa Cel de al doilea Adam va avea mireasa Sa, Adunarea glorificata si va domni cu ea in viitor pe pamant.

Tu ai pus maretia Ta mai presus de ceruri.

In ultima carte a Bibliei, gloria Adunarii ca mireasa, sotia mielului este numita "Gloria lui Dumnezeu" (Apocalipsa 21,11-23). Aceasta este revelatiei Gloriei lui Dumnezeu din afara in creatie. Adunarea este sediul ceresc, centrul ceresc al acestei Glorii, caci o lumineaza Gloria lui Dumnezeu si Mielul este Luminatorul ei, Lumina ei (Apocalipsa 21,23 ; 22,5). Este Ierusalimul cel de sus, in timp ce Ierusalimul cel de acum, va fi dupa restaurarea sa centrul acestei glorii pe pamant. Aceasta glorie a noului Ierusalim va fi realizata de creatie. Gasim acest aspect al glorificarii noastre si in Evanghelia dupa Ioan, unde Fiul insusi spune in rugaciunea Sa catre Tatal: "Si Eu le-am dat gloria pe care mi-ai dat-o Tu ... ca sa cunoasca lumea ca Tu m-ai trimis ... " (Ioan 17,22,23). Aceasta este o glorie revelata in exterior, prin care ii este ingaduit lumii sa il recunoasca.

Acestuia ii urmeaza nemijlocit aspectul interior al glorificarii noastre - aceasta parte a gloriei care este ascunsa de lume si care nu poate fi vazuta decat de copiii lui Dumnezeu, respectiv de aceea care sunt "oameni din casa lui Dumnezeu". In Ioan 17.24 citim: "Tata, doresc, ca aceia pe care mi i-ai dat Tu sa fie si ei cu Mine unde sunt Eu, ca sa priveasca gloria Mea, pe care mi-ai dat-o Tu, pentru ca m-ai iubit mai inainte de intemeierea lumii." Aceasta este gloria casei Tatalui, unde Domnul Hristos ne-a pregatit un loc dupa intrarea Sa la Tatal. In casa Tatalui vom vedea si vom admira gloria Domnului Hristos. Este adevarat ca El savureaza acolo o parte deosebita a gloriei, caci El este Intaiul nascut intr multi frati. Noi vom fi asemenea Lui in descoperirea vazuta a gloriei Sale cand El apare in glorie (Coloseni 3,4). Acesta nu este numai aspectul interior al gloriei Sale. In casa Tatalui Sau noi vom vedea si vom admira gloria Lui unica.

Exista asadar o glorie a copiilor lui Dumnezeu care va putea fi vazuta de creatie si aceasta libertate a gloriei copiilor lui Dumnezeu va fi chiar sa fie impartita creatiei (Romani 8,21). Exista insa si o alta alta glorie, care ramane ascunsa lumii, ea se limiteaza la copiii lui Dumnezeu. In domeniul exterior al gloriei vom fi ca Domnul Hristos (1Ioan 3,2). Domeniul interior al gloriei este casa Tatalui, unde Fiul are un loc unic, caci acesta este locul Sau din eternitate. Noi vom fi adusi in aceasta sfera intima a gloriei, caci suntem acei multi fii, pe care Dumnezeu sa-i aduca la glorie. Si Fiul insusi ne-a pregatit un loc in casa Tatalui unde sunt multe locasuri. Si noi vom fi adusi acolo pentru a vedea pe Fiul si pentru a admira gloria lui unica! Vom fi adusi acolo pentru ca Tatal sa poata privi cu placere la noi, pentru ca purtam chipul asemanator Fiului Sau si reflectam gloria Fiului Sau!

Editura Ernst Paulus, Haltweg 23 D - 67434 Neustadt / W

Titlul original: " Devine Design " (Gods plan of Salvation, presented in five steps from eternity to eternity). Aparuta la : Chapter Two, GB - London (Prima editie 1999)

clickbible.org